

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Michala Bobka a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **O. E.**, zastoupen Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou se sídlem Milady Horákové 13, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 11. 2022, č. j. 15 A 71/2022 - 16,

takto:

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 11. 2022, č. j. 15 A 71/2022 - 16, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a předcházející řízení

[1] Rozhodnutím ze dne 18. 3. 2020, č. j. CPR-2564-43/ČJ-2020-931200-SV, uložila Policie České republiky žalobci správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 a 9 zákona č. 326/1999, o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Dne 29. 4. 2022 požádal žalobce o obnovu tohoto řízení podle § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Odbor azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra žádost o obnovu zamítl rozhodnutím ze dne 10. 5. 2022, č. j. OAM-84161-3/OAM-2022. Žalovaná rozhodnutím ze dne 28. 6. 2022,

č. j. MV-104177-4/SO-2022, vydaným dle § 100 odst. 6 správního řádu zamítla odvolání žalobce a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

[3] Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) dne 29. 8. 2022 se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí žalované. Městský soud dospěl k závěru, že žaloba byla podána opožděně, a proto ji v záhlaví označeným usnesením odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vyšel přitom z názoru, že § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců je pro účely počítání lhůty pro podání žaloby *lex specialis* vůči § 72 odst. 1 s. ř. s. Pokud tedy § 172 odst. 1 zákona o pobytů cizinců stanoví lhůtu pro podání žaloby proti správnímu rozhodnutí 30 dnů, uplatní se lhůta tato, a nikoliv obecná lhůta 2 měsíců dle § 72 odst. 1 s. ř. s.

II. Kasační stížnost žalobce

[4] Kasační stížností podanou dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení napadeného usnesení městského soudu a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení. Stěžovatel namítá, že závěr městského soudu o marném uplynutí lhůty k podání žaloby je nesprávný.

[5] Stěžovatel podal před správním orgánem žádost o obnovu řízení podle § 100 odst. 1 správního řádu. Řízení zahájené na základě této žádosti tak bylo správním řízením vedeným podle správního řádu, a nikoliv řízením zahájeným dle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců. Zákon o pobytu cizinců neupravuje řízení, jehož předmětem by byla žádost o obnovu řízení. Na právě řešený případ tak § 172 odst. 1 nedopadá, neboť řízení o obnově specificky neupravuje. Lhůtu pro podání žaloby proto stanoví § 72 odst. 1 s. ř. s.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud shledal, že kasační stížnost je přípustná. Byla podána osobou oprávněnou, ve lhůtě dle § 106 odst. 2 s. ř. s. V souladu s § 104 odst. 4 s. ř. s. je v ní namítán důvod dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. NSS proto přezkoumal napadené usnesení v rozsahu a z důvodů vymezených stěžovatelem v kasační stížnosti. Neshledal přitom vady, které je povinen zkoumat z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost je důvodná.

[8] Podstatou právě řešeného případu je otázka, jaká lhůta pro podání žaloby ke správnímu soudu se uplatní v případě, že se žalobce před správním orgánem domáhal (povolení) obnovy řízení podle správního řádu, nicméně ve věci rozhodnutí o vyhoštění, původně vydaného podle zákona o pobytu cizinců. Konkrétně je třeba určit, zda se i tato lhůta bude řídit ustanovením § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, nebo § 72 odst. 1 s. ř. s.

[9] Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. platí, že *„[ž]alobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.“*

[10] Ustanovení § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců stanoví, že *„žaloba proti správnímu rozhodnutí musí být podána do 30 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni nebo ode dne sdělení jiného rozhodnutí správního orgánu, pokud není dále stanoveno jinak. Zmeškání lhůty nelze prominout.“*

[11] Městský soud má zajisté pravdu, že zákon o pobytu cizinců je s ohledem na řízení a typy rozhodnutí v něm předvídané *lex specialis* jak vůči správnímu řádu, tak vůči soudnímu řádu správnímu. Je jím však pouze a výlučně s ohledem na řízení a rozhodnutí tímto zvláštním předpisem předvídané a výslovně upravené.

[12] Řízení o obnově řízení však v zákoně o pobytu cizinců specificky upraveno není. Obecná úprava tohoto řízení je obsažena v části druhé hlavy X (§ 100 – § 102) správního řádu. Pokud tedy správní orgán postupuje podle *obecné* úpravy správního řádu, neboť specifický předpis daný typ řízení vůbec neupravuje, pak se také následně aplikuje *obecná* lhůta pro podání žaloby proti vydanému rozhodnutí dle § 65 an. s. ř. s., stanovená v § 72 odst. 1 s. ř. s.

[13] Ze správního spisu, stejně jako rozhodnutí žalované, pak vyplývá, že předmětem řízení před správními orgány byla žádost o povolení obnovy řízení podle § 100 odst. 1 správního řádu. Rozhodnutí správního orgánu bylo vydáno dle § 100 odst. 6 správního řádu. Vztahuje se na něj proto obecná lhůta pro podání žaloby v délce dvou měsíců podle § 72 odst. 1 s. ř. s.

[14] Napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2022 bylo právní zástupkyni stěžovatele doručeno dne 29. 6. 2022. Stěžovatel podal žalobu k městskému soudu dne 29. 8. 2022, tedy při zachování dvouměsíční lhůty pro podání žaloby podle § 72 odst. 1 s. ř. s. Žaloba k městskému soudu proti rozhodnutí žalovaného tak byla podána včas a městský soud pochybil, pokud ji v důsledku nesprávného vyhodnocení aplikovatelné lhůty odmítl. Kasační stížnost je proto důvodná.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. napadené usnesení zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. V něm bude podle § 110 odst. 4 s. ř. s. soud vázán vysloveným právním názorem Nejvyššího správního soudu ohledně včasnosti podané žaloby. Městský soud v novém rozhodnutí rovněž rozhodne o nákladech řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. října 2023

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu